

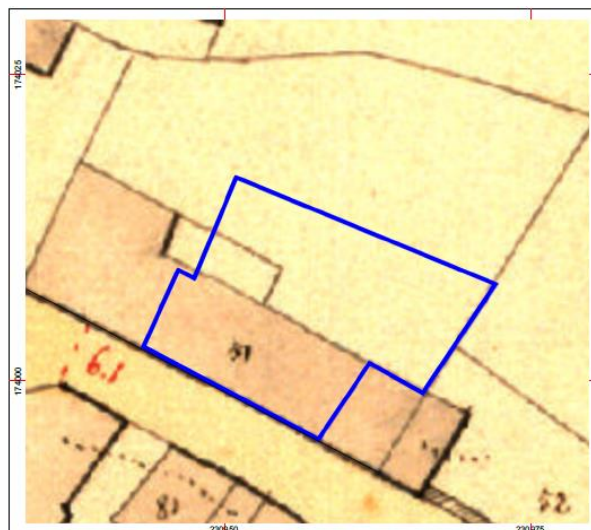
Archeologienota

Bilzen, Camille Huysmansplein 6-10

Archeologienota, verslag van het bureauonderzoek

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

2019J163

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegestemd onderzoek

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1 - B-3960 Bree (BE)

Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik@konijnenburg.com

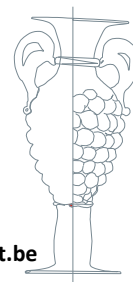
verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2019), Bilzen, Camille Huysmansplein 6-10, HAAST-rapport 2019-52, Bree, D/2019/12654/52

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2019/12654/52

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: Primitief Kadaster uit 1842 en uittreksel uit de Atlas der Buurtwegen © cartesius.be / geopunt.be

INHOUD

1. Administratieve gegevens	3
2. Aanleiding van het (voor)onderzoek	5
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	7
4. Gemotiveerd advies	7
5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken	9
6. Lijst met afbeeldingen	14
7. Bibliografie	14

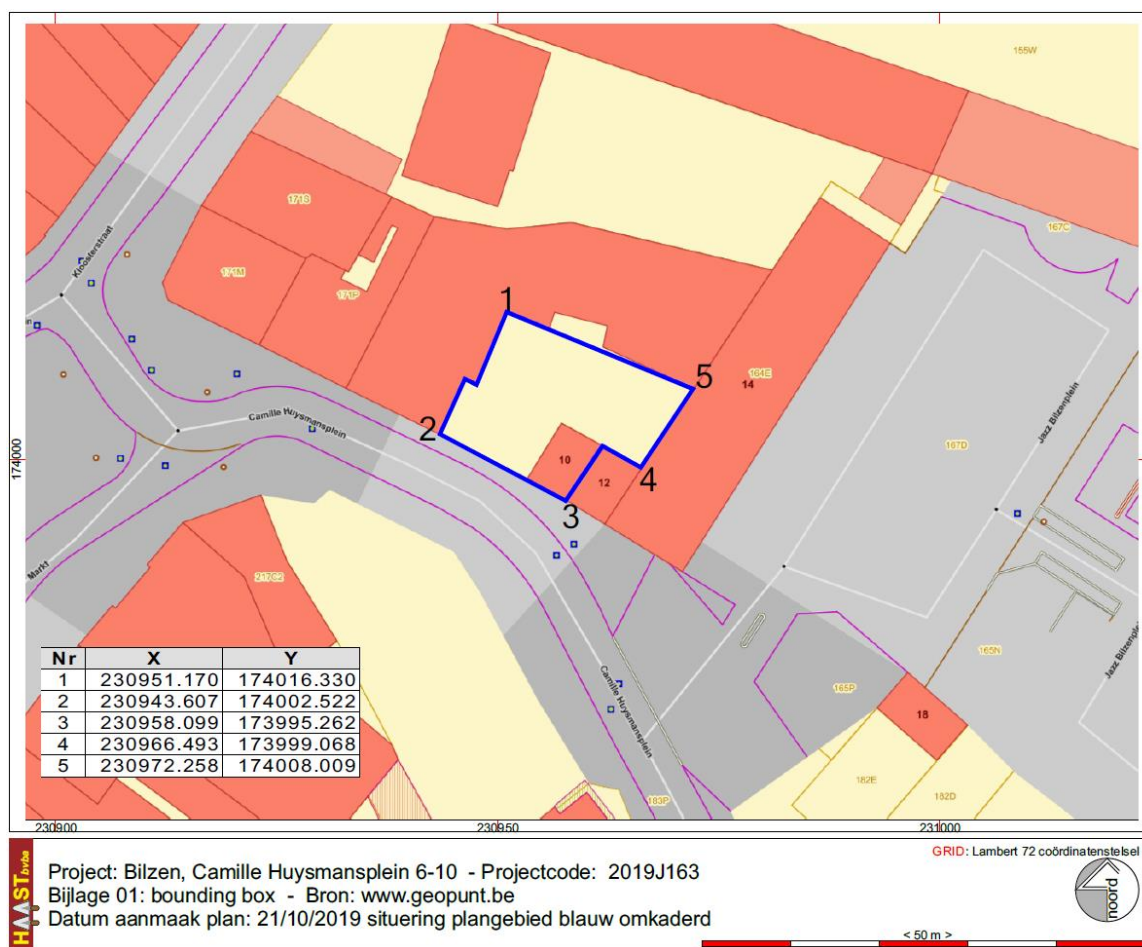
Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

1.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2019J163
Actoren	Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Bilzen
Deelgemeente	Bilzen
Site (adres)	Camille Huysmansplein 6-10
Kadastrale gegevens	Bilzen, afd 1, sectie M percelen 169t en 169p
Oppervlakte onderzoeksgebied	Opp 347,67 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

Fig; 1: Bounding Box

Kadastrale gegevens: Kadastrale ligging van het projectgebied: Bilzen, afd 1, sectie M percelen 169t en 169p.
De oppervlakte van het projectgebied bedraagt 347,67 m².

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 2019 © cadgis viewer

2. Aanleiding van het (voor)onderzoek

Het bouwprogramma is tweeledig¹:

1: Het afbreken (slopen) van het bestaande gebouw (Camille Huysmansplein 10, perceel 169p) tot in de funderingen en opbreken van ondergrondse leidingen, kelder etc.

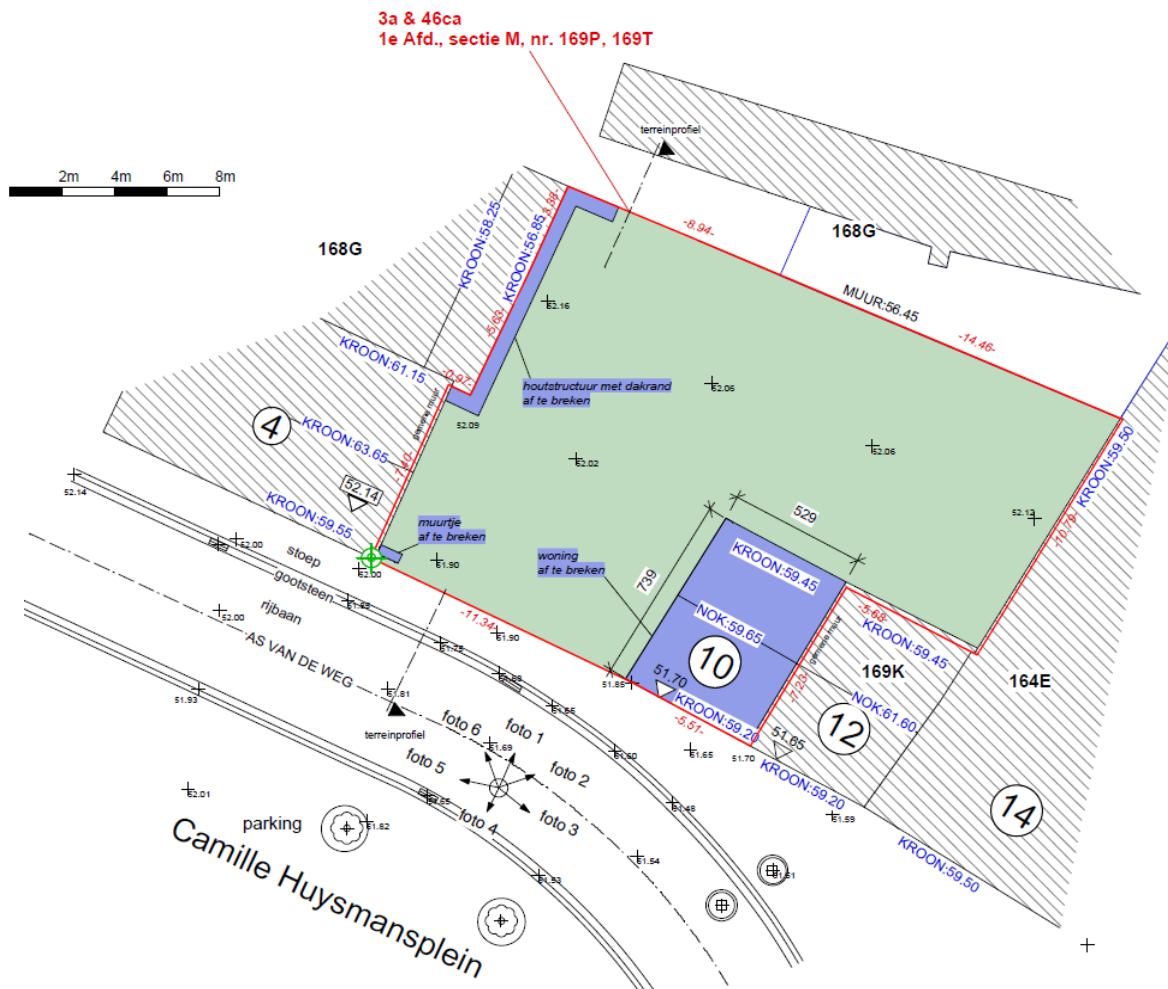

Fig. 3: opmeting bestaande toestand met aanduiding van de af te breken delen binnen het projectgebied

2: bouw van een appartementsblok die deels onderkelderd zal worden.

Voor de bouw van de kelder dienen de funderingen van de aanpalende gebouwen onderschoeid te worden. De kelder zal aangelegd worden ongeveer centraal op perceel 169t, aan de straat zijde. De oppervlakte van de kelder bedraagt bruto 65,8 m². De vloerplaat van de kelder zal aangezet worden op een diepte van 3,05 m onder het maaiveld (nulpeil van de bouw = +51,95 m TAW, aanzet vloerplaat = +48,90 m TAW) De buitenmuren van de kelder zullen dieper aangezet worden. De vloerplaat zelf wordt aangelegd op een PE-folie en is 30 cm dik gewapend beton.

Behalve de kelder worden op de achterzijde van het perceel voorzieningen aangebracht voor opvang van hemelwater en drinkwater. Centraal op het achterliggend deel wordt een regenwaterput voorzien met een capaciteit van 10.000 liter (2,95 m diameter, 1,90 m hoogte, oppervlakte = 6,83 m²). Daarnaast wordt een

¹ Voor uitgebreidere bouwplannen, cfrt verslag van het bureauonderzoek fig. 6 t.e.m. 11

infiltratiebekken (infiltratiekragen) aangelegd met een capaciteit van 6.049 liter en een oppervlakte van 7,92 m². De aan- en afvoerleidingen zullen aangelegd worden op vorstvrije diepte, minimaal 60 cm onder het maaiveld.

De funderingen voor de niet-onderkelderde delen van de nieuwbouw worden aangezet op vaste grond en minimaal 80 cm onder het toekomstige maaiveld (nulpeil van de bouw). De oppervlakte van het geheel waarvoor funderingen dienen aangelegd bedraagt 248,60 m², exclusief de te onderschoeien funderingen van aanpalende gebouwen. Het gelijkvloers is op te delen in twee onderdelen:

- **Bovengrondse parkeerplaatsen en een buitenterras** voor het appartement met een totale oppervlakte van 208,70 m². De parkeerplaatsen worden aangelegd in waterpasserende klinkers aan te leggen op een funderingsbed van steenslag en gestabiliseerd, waterdoorlatend zand. De inrit naar de parkeerplaatsen omvat ongeveer het volledige perceel 169p (perceel waar de nog bestaande woning wordt afgebroken)
- **Het gelijkvloers appartement**, samen met de gemeenschappelijke delen (inkomhal, trappenhuis, lift en fietsenstalling heeft een oppervlakte van 118,90 m²

Voor de fundering van de bovenliggende verdieping worden ter hoogte van de buitenmuur aan de achterzijde pijlerfunderingen voorzien in de vorm van strookfunderingen in gewapend beton in de parkeerzones. Daardoor ontstaan deels overdekte en deels niet-overdekte parkeerplaatsen.

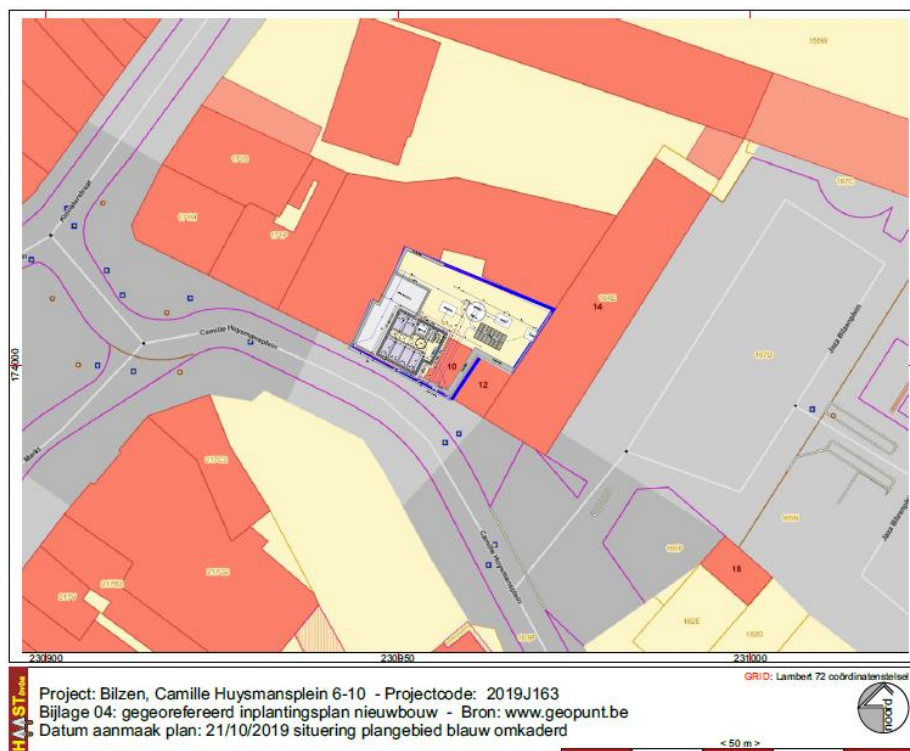

Fig. 4: georeferentie inplantingsplan van de nieuwbouw

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Archeologische verwachting

De archeologische waarde van het projectgebied is op basis van de bestaande bronnen moeilijk in te schatten en wordt hoofdzakelijk bepaald door de specifieke stadscontext. Uit de historische kaarten en plannen is enkel af te leiden dat het projectgebied deel uitmaakte van een groter geheel zoals aangegeven op de ferrariskaart, het primitief Kadaster en de Atlas der Buurtwegen. Maar door de sloop- en bouwwerken en opnieuw sloopwerken is het onduidelijk in hoeverre er binnen het projectgebied nog sporen kunnen aangetroffen worden die een kenniswinst zouden kunnen opleveren wat betreft de historische ontwikkeling en

archeologische kennis met betrekking tot de stad, en meer bepaald het stadscentrum van, Bilzen. Maar, ondanks het feit dat het terrein nogal verstoord zou kunnen zijn door recente afbraakwerken, zouden vooral op het achterliggend deel toch archeologisch interessante sporen kunnen aangeroffen worden in de vorm van water- of beerputten die meer licht kunnen werpen op de geschiedenis van de stad en de welstand van haar inwoners. Want, zoals hoger al aangehaald, de historische / archeologische beschrijving wordt bepaald door de specifieke stad-situatie. Nagaan welke archeologische indicatoren in de directe omgeving aanwezig zijn kan in een stadscontext misleidend zijn omdat elk huis, elk gebouw, elke plek bij wijze van spreken haar eigen geschiedenis en ontwikkeling kan hebben ten gevolge van allerlei factoren; eigenaars, ambachten, branden, watersnood, functie, etc. Aangezien het projectgebied in het centrum van de historische kern van Bilzen gesitueerd is moet de archeologische verwachting naar sporen uit de Middeleeuwen en later als zeer hoog ingeschat worden. De inschatting naar aantreffen van vondsten uit oudere perioden lijken eerder matig tot onbestaande mede gelet op de historische ontwikkeling van de stad en de daarmee gepaard gaande bodemingrepen.

Binnen een stadscontext is het moeilijk spreken van een landschapsevolutie. Het projectgebied maakte oorspronkelijk deel uit van de vallei van de Demer waarin de stad Bilzen tot ontwikkeling kwam. Het projectgebied is gelegen binnen de stadswallen. *Midden 13de eeuw was de stad echter al een feit, en ze was voor 1366 volledig omweld.* Vanaf dan hoort het projectgebied tot de historische stadskern en zelfs tot het centrum van de stad in de directe omgeving van de parochiekerk.

Het projectgebied was in de tweede helft van de 18de eeuw al deels bebouwd en maakte deel uit van een groter geheel. Dat geheel werd vermoedelijk, en na afbraak van het gebouw zoals ingetekend op het primitief kadaster, opgedeeld in zes kavels waarop nieuwe gebouwen werden opgericht. Het gebouw op perceel 169p, het nog af te breken gebouw, dateert van voor 1970; naar architectuur lijkt het te dateren uit de jaren 1960. Op perceel 169t stond een gebouw/wonig die rond 1995 werd afgebroken en plaatsmaakte voor een parking. Wanneer dat gebouw werd opgericht kon niet achterhaald worden, maar waarschijnlijk in de eerste helft van de 20ste eeuw.

De geplande werken zijn voor heel het projectgebied volledig vernietigend aangezien de ondergrond van heel het projectgebied, 347,67 m² groot, gevolgen zal ondervinden van de afbraak van de bestaande bebouwing, de nieuwbouw en aanleg van de tuin met terras en parkeerplaatsen, verhardingen, riolering, onderschoeiing van aanpalende gebouwfunderingen en hemelwateropvang.

Verstoorde zone(s):

Uit het geheel aangegevens vergaard in dit bureauonderzoek kan afgeleid worden dat tenminste het gedeelte van perceel 169t aan de straatzijde kan beschouwd worden als verstoord. Uit de historische kaarten blijkt immers dat het perceel zeker tot het midden van de 19de eeuw deel uitmaakte van een groter geheel waarop één groot gebouw stond. Vermoedelijk in de eerste helft van de 20ste eeuw werd dat perceel/gebouw heringedeeld tot 6 percelen, werd het oude gebouw afgebroken en werden 6 nieuwe gebouwen opgericht. Rond 1995 zou dan het gebouw op perceel 169t terug afgebroken zijn. Die verschillende fasen met bodemingrepen hebben ongetwijfeld gezorgd voor een verstoring van de historische opbouw van het bodemarchief.

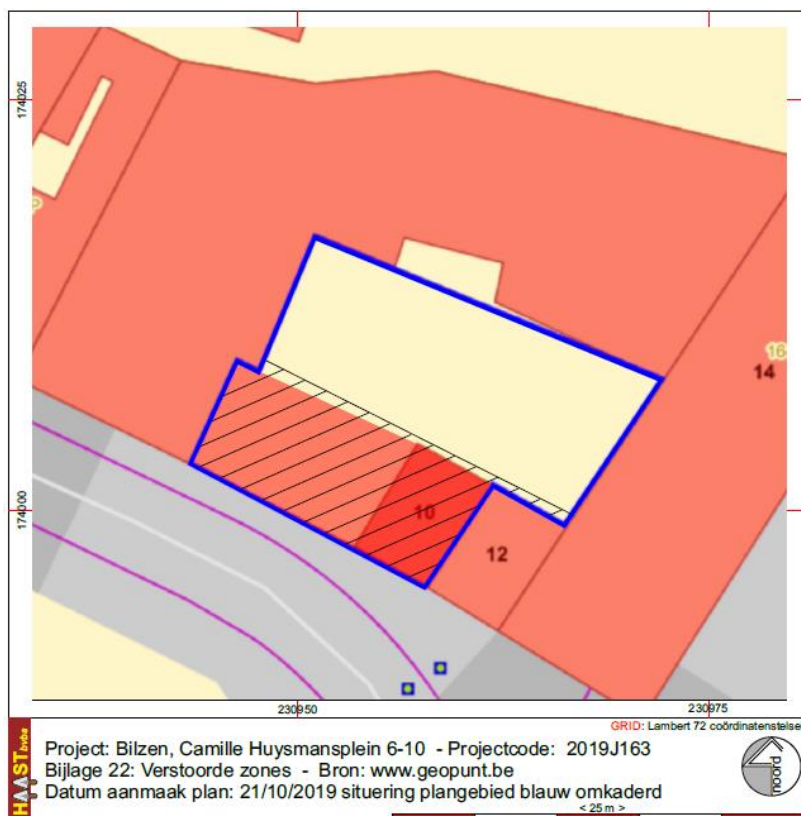

Fig. 5: verstoorde zones

4. Gemotiveerd advies

Afweging van de onderzoeksmethode:

De beschikbare methodes binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, veldkartering, landschappelijk booronderzoek en geofysisch onderzoek zullen weinig of geen resultaten opleveren.

Geofysisch onderzoek spoort weliswaar anomalieën in de bodem op maar aangezien er geen structuren in harde materialen, baksteen, natuursteen, verwacht worden zal dit eerder moeilijk interpreteerbare sporen opleveren die enkel geïnterpreteerd of gedetermineerd kunnen worden door een ondersteunende ingreep in de bodem. Bovendien is deze methode duur en zullen de resultaten niet opwegen tegen de kosten.

Veldkartering: gelet op de bebouwing en quasi volledige verharding van het terrein is deze methode niet bruikbaar

Landschappelijk bodemonderzoek is wenselijk om na te gaan in hoeverre de stratigrafische bodemopbouw bewaard gebleven is, hetzij eventueel geschonden. Maar, omdat het terrein gelegen is binnen een stedelijke context met mogelijk een complexe antropogene stratigrafie is het eerder aangewezen proefputten aan te leggen dan wel profielputten (zie verder).

Verkennd/waarderend archeologisch booronderzoek: gelet op de bebouwing en quasi volledige verharding van het terrein is deze methode niet bruikbaar

Proefputten- en proefsleuvenonderzoek: gelet op de mogelijk complexe stratigrafische situatie aangezien het terrein binnen een stadscontext gelegen is, is het aan te bevelen een proefputtenonderzoek uit te voeren. Deze proefputten dienen om na te gaan of er goed bewaarde archeologische niveaus aanwezig zijn op het terrein. Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat het terrein ondanks de beperkte oppervlakte en de resultaten van het bureauonderzoek toch archeologisch potentieel heeft, door bijvoorbeeld indicaties die wijzen op de aanwezigheid van een of meerdere water- en/of beerputten of andere archeologische bodemsporen, c.q.

vondsten van gebruiksvoorwerpen, dan wordt meteen een archeologische opgraving aanbevolen.

Ondanks het feit dat het terrein deels kan beschouwd worden als een mogelijk matig, mogelijk ernstig verstoorde zone, terwijl ongeveer 50% kan beschouwd worden als mogelijk onverstoorde, wordt via het programma van maatregelen geadviseerd het terrein verder archeologisch te evalueren en waarderen door een beperkt proefputten onderzoek. De historische / archeologische beschrijving wordt immers mede bepaald door de specifieke stad-situatie. Nagaan welke archeologische indicatoren in de directe omgeving en binnen een projectgebied aanwezig zijn kan in een stadscontext misleidend zijn omdat elk huis, elk gebouw, elke plek bij wijze van spreken haar eigen geschiedenis en ontwikkeling kan hebben ten gevolge van allerlei factoren; eigenaars, ambachten, branden, watersnood, functie, etc. Bovendien reiken waterputten en beerputten dieper dan de soms door recente werken verstoorde bodemlagen. Het zijn juist die (afval)putten die dikwijls boeiende informatie kunnen opleveren in verband met de socio-economische ontwikkeling van een stad en haar bewoners.

Derhalve wordt in dit programma van maatregelen geopteerd voor een eerste archeologische evaluatie van het terrein doormiddel van de aanleg van 4 proefputten van elk 3 x 3 m groot ($4 \times 9 \text{ m}^2 = 36 \text{ m}^2 = 10,3\%$ van het projectgebied) teneinde de mate van verstoringen en kans op het aantreffen van archeologische erfgoedwaarden vast te kunnen stellen, samen met een begeleiding van de sloopwerken van het pand met huisnummer 10 zal dit meer dan 12,5% onderzocht terrein opleveren binnen het volledige projectgebied hetgeen beantwoordt aan de minimumoppervlakte te onderzoeken bij een vooronderzoek conform de Code van goede Praktijk voor de Uitvoering van en Rapportering over Archeologisch Vooronderzoek en Archeologische Opgravingen en het Gebruik van Metaaldetectoren versie 4.0.

Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat er voldoende aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van kennisvermeerderende archeologische erfgoedwaarden, dan volgt, na aktenaam van de nota archeologie, een archeologische opgraving.

Randvoorwaarden:

Het slopen van de bestaande gebouwen en opbreken van de verhardingen op het terrein dienen vanaf het moment dat men op maaiveldniveau is archeologisch begeleid te worden.

Algemeen: alle afbraakwerken over heel het terrein worden vanaf het maaiveld niveau, het huidige straatniveau archeologisch begeleid.

De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016 en latere wijzigingen. **Niet uitvoeren van het programma van maatregelen wordt door de Gewestelijke Afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed beschouwd als een bouw misdrijf en kan leiden tot sancties.**

De uitvoering van het programma van maatregelen gebeurt in nauw overleg met de bouwheer en aannemer der (sloop)werken zodat elke fase van het archeologisch (voor)onderzoek in optimale omstandigheden kan worden uitgevoerd.

5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode

Om de intacte staat van het bodemarchief te achterhalen is het noodzakelijk de sloopwerken algemeen te begeleiden vanaf het moment dat men op maaiveld niveau (straatniveau / niveau van de binnenruimten) komt.

Begeleiding van de sloopwerken en proefputtenonderzoek:

Opvolging van de sloopwerken:

Doel van het archeologisch proefputtenonderzoek is de gaafheid van de bodemgenese na te gaan en de mate waarin de bodem verstoord is. Doel is enerzijds een eerste inzicht te krijgen in de stratigrafie van de stad, anderzijds om de impact op het bodemarchief na te gaan van eerdere bodemingrepen en om inzicht te krijgen in hetgeen mogelijk aan sporen/restanten van de diverse onderdelen van een middeleeuwse stadskern kan aangetroffen worden. **Derhalve is het noodzakelijk deze proefputten op te vatten als een opgraving waarbij het graaf- en registratiewerk dient te gebeuren conform de bepalingen voor opgravingen in de Code van goede praktijk versie 4.0. Om een duidelijk beeld van de stratigrafie te verkrijgen dient gegraven te worden tot minstens 30 cm in de ongeroerde C-horizont.**

De chronologisch te volgen werkzaamheden inzake **archeologische begeleiding**:

- Het opbreken van terreinverhardingen op maaiveldniveau dient te gebeuren onder begeleiding van een archeoloog teneinde archeologische sporen in het vlak te behoeden van destructie,
- Het uitbreken van de vloeren, funderingen en alle andere ondergrondse constructies van het bestaande gebouw (huisnr 10) gebeurt onder begeleiding van een archeoloog,
- Ten einde de veiligheid en stabiliteit van de aanpalende gebouwen te waarborgen mogen, indien noodzakelijk, onderschoeiingswerken van de bestaande funderingen uitgevoerd worden. De daarvoor uit te voeren graafwerken worden op voorhand besproken en ter plaatse begeleid door een archeoloog. Elke te graven put voor het uitvoeren van onderschoeiingswerken dient beschouwd te worden als een archeologische proefput en is bijkomend bij het proefputten- en proefsleuvenplan zoals voorgesteld op fig. 6.

Proefputten:

Er worden vier proefputten aangelegd, elk 3 x 3 meter groot (9 m² in oppervlakte), in te planten zoals voorgesteld op fig. 6. Vier proefputten van elk 9 m² betekent 36 m² aan te leggen.

De argumentatie voor de inplanting van de proefputten is om na te gaan

- of het terrein al dan niet geheel of volledig verstoord is, danwel nog archeologisch potentieel heeft,,
- om de stratigrafische opbouw van het terrein na te gaan omdat uit de historische bronnen blijkt dat die zeer verschillend kan zijn binnen het projectgebied aangezien het onbekend is
 - o hoeveel bouwfases er op het terrein aanwezig zijn, aantal archeologische vlakken,
 - o Of en eventueel welke, indien determineerbaar, activiteiten er plaatsvonden in het binnengebied – achtertuinen – als ook van de bebouwing aan het Camille Huysmansplein,

Registratie bodemprofielen:

Elk bodemprofiel wordt opgekuist, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, noordpijl en schaallat), ingetekend op schaal 1/20 en beschreven per horizont/laag op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielkolom wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid. De profielkolommen zijn minimaal 3 m breed, de breedte van de proefput. Aangezien de grond uitgegraven zal worden voor de bouw van een kelder en funderingen van bergingen, worden de profielen opgeschoond tot minstens 50 cm in de C-horizont of, indien die niet bereikt wordt, de diepte van de te bouwen kelder (= de verstoringsdiepte). Per profielput/proefput wordt, indien de C-horizont niet bereikt wordt, met een edelmannboor met diameter 7 cm één boring gezet tot in de C-horizont. Het boorstaal wordt beschreven en gefotografeerd en toegevoegd aan het bodemprofiel van de proefput.

Registratie van de aan te leggen vlakken:

De vlakken worden manueel opgeschoond.

De vlakken worden ingemeten op leesbare schaal (maximum 1/20).

Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van de (archeologische) vlakken, de uitgravingsdiepte en van het maaiveld t.o.v. de Tweede Algemene Waterpassing genomen en op plan gebracht.

De profielputten worden stratigrafisch uitgegraven. Indien zich in het vlak sporen bevinden worden deze eerst opgegraven vooraleer naar een volgend niveau te gaan. Van elk zichtbaar vlak worden foto's genomen en tekeningen gemaakt (schaallat, noordpijl, verwijzing naar put en niveau). Van elk vlak wordt tevens de absolute hoogte vastgesteld en wordt er verwezen naar het stratigrafische niveau (laag) van het profiel.

In de aangelegde vlakken worden alle aanwezige archeologische sporen opgeschaafd, gefotografeerd (voorzien van sleufnummer, spoornummer, noordpijl en schaal), ingetekend op leesbare schaal (maximaal 1/20) en beschreven (aard van het spoor, beschrijving van de vulling en de aflijning, textuur, ...).

Elk vlak wordt gescreend met een metaaldetector, deze worden eveneens op het bijhorende vlakplan aangeduid evenals de ingezamelde vondsten.

Vraagstelling en Onderzoeksdoelen

De te beantwoorden vragen bij het proefputtenonderzoek en het begeleiden van de afbraak van de woning (uitbraak van de ondergrondse constructies):

- *Zijn er nog archeologisch relevante niveaus aanwezig?*
- *Zijn er sporen aanwezig?*
- *Bevinden de sporen zich in stratigrafisch verband?*
- *Hoeveel verschillende lagen/stratigrafie zijn er te onderscheiden in de verschillende proefputten?*
- *Bevatten deze lagen archeologische vondsten?*
- *Uit welke periode dateren de vondsten?*
- *Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?*
- *Wat was de invloed van de bestaande bebouwing/verhardingen op het archeologisch erfgoed?*
- *Op welk niveau bevindt zich de natuurlijke moederbodem?*
- *Is er nog muurwerk van historische bebouwing aanwezig in de ondergrond?*
- *Wat is de aard, functie en datering van het muurwerk?*
- *Kan er een verstoorde zone afgebakend worden?*
- *Kan er een zone voor verder onderzoek afgebakend worden?*
- *In welke mate is uit de stratigrafische opbouw van het bodemarchief een relatieve datering en fasering van het sporenbestand af te leiden?*
- *Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht bij een eventueel vervolgonderzoek?*

Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat het terrein dermate verstoord is door recente bodemingrepen waardoor geen archeologische erfgoedwaarden meer te verwachten zijn, dan kan het projectgebied vrij gegeven worden van verder archeologisch onderzoek na bekrachtiging van de op te maken archeologienota.

Indien er voldoende indicatoren aanwezig zijn om te stellen dat het terrein een groot archeologisch potentieel heeft, dan wordt, al dan niet in een door het proefputtenonderzoek afgebakende zone, via een aan de archeologienota over het proefsleuven en proefputtenonderzoek toe te voegen programma van maatregelen een archeologische opgraving opgelegd.

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer via een archeologienota, verslag van het proefputtenonderzoek, een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium: Aangezien het principe van het voorgestelde proefputtenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de proefputten over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk die voor aanvang van het onderzoek met ingreep in de bodem reeds voorzien zijn.

Personeel:

Het proefputtenonderzoek dient te worden uitgevoerd door een erkend-archeoloog bijgestaan door een tweede archeoloog, beiden met een aantoonbare ervaring in archeologische onderzoeken in middeleeuwse stadscontexten.

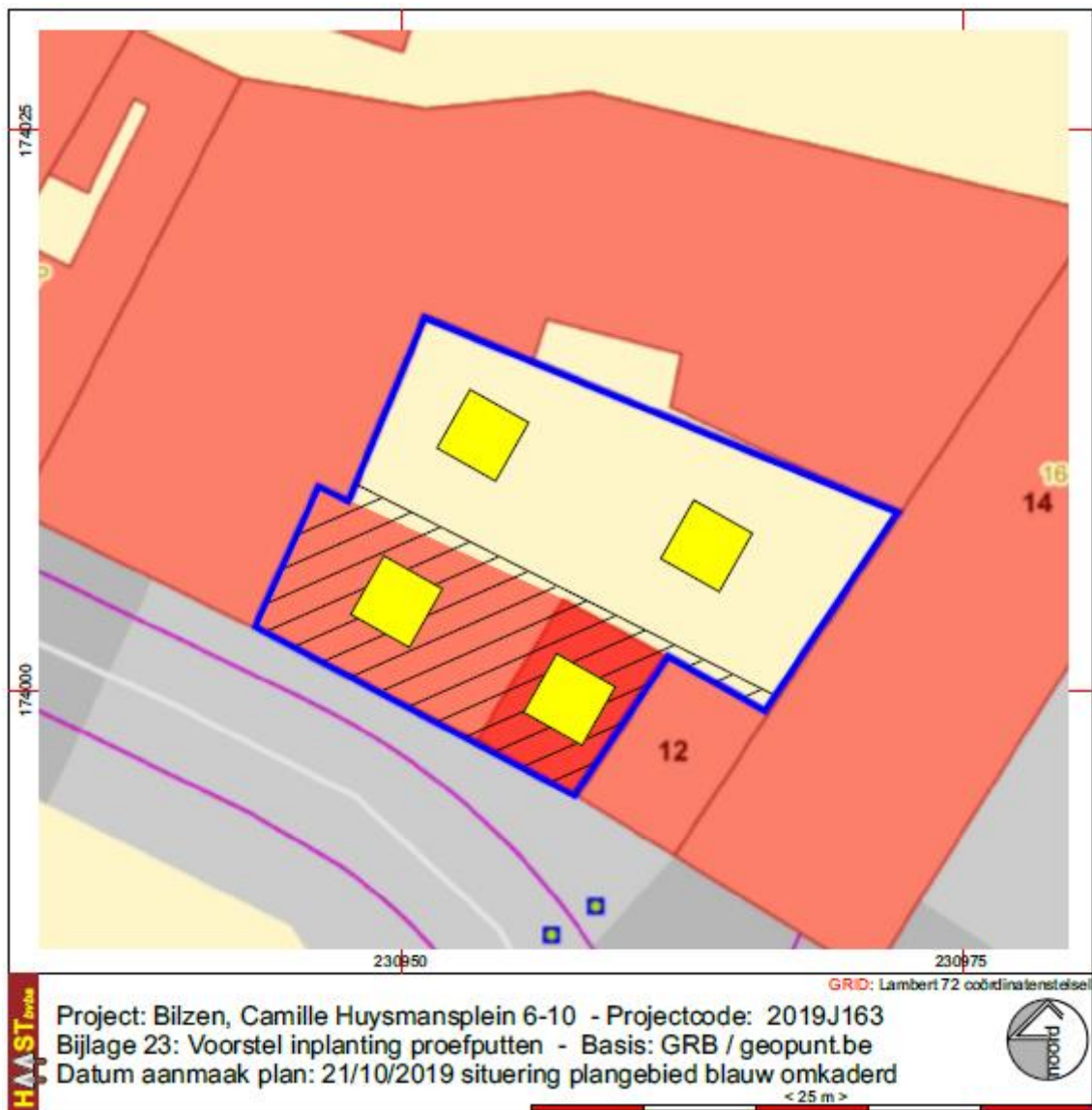

Fig. 6: Inplanting van de proefputten (geel ingekleurd)

6. Lijst van de afbeeldingen

COVERFOTO: Primitief Kadaster uit 1842 en uittreksel uit de Atlas der Buurtwegen © cartesius.be / geopunt.be

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Kadastraal uittreksel 2019 © cadgis viewer

Fig. 3: opmeting bestaande toestand met aanduiding van de af te breken delen binnen het projectgebied

Fig. 4: gegeoreferereerd inplantingsplan van de nieuwbouw

Fig. 5: verstoorde zones

Fig. 6: Inplanting van de proefputten (geel ingekleurd)

7. Bibliografie

Code van goede praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0.